

FORTID OG FREMTID

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

Kanalisert av Kaja Finne
kaja@kajafinne.no
www.kajafinne.no

Fortiden er fundamentet for veien videre. Den er ditt ståsted der du tar fatt på neste etappe. Du må se hvor du står for å bestemme måten du skal komme videre på.

Vi er alle helt hjelpeløse uten et solid fundament. Vi skal derfor bruke fortiden som vårt springbrett. Vi kan aldri gi slipp på fortiden, men se den med klare øyne, og bruke den som nyttig og verdifull læring, men uten noen form for fordømmelse. Alt er erfaringer. Noen er bitre, andre søte, men de har alle samme verdi for veien videre for ethvert menneskes liv. Vi skal derfor lære å verdsette dem, enten de er sure eller søte. De er en viktig del av vår utdanning som mennesker. De er også med på å gi vår sjel den rette substans.

Fortiden kan bare bli destruktiv når den fordømmes og når den trekkes inn i nåtiden gjentatte ganger, som et ekko av seg selv. Da har den ingen hensikt og er ikke til gagn for noen. Den skal være en erfaring å lære av. For at det skal skje må man se nøye på omstendighetene som var, og på de valgene man tok. Det er viktig å se at det å ikke ta noe valg, det vil si å la seg flyte med, eller å bli styrt av omstendighetene, også er et valg. Vi tar alltid et valg, spesielt når vi velger å la være å velge. Det er et destruktivt valg om dette skjer ubevisst. Dessverre gjør det ofte det, og da er det hva vi skal se på. Hvorfor valgte vi slik? Hva oppnådde vi ved det, og hva trodde vi at vi ville oppnå ved det? Det er i slike vurderinger av fortiden vi kan lære av den og gjøre den

konstruktiv, uansett hvilke følger våre valg fikk. I verste fall har vi bare gjort en omvei, og det er mest sannsynlig at vi gjorde det fordi vi trengte det.

En gylden og vakker regel er å unngå å gjenta seg selv mer enn tre ganger. Gjør vi det, må vi gå dypere inn i oss selv og situasjonen for å vurdere hvorfor vi gjentar oss selv. Dette skaper lett en form for stagnasjon, noe som i neste øyeblikk kan sees på som fravær av liv. Vi fjerner oss altså fra livet når vi lar oss selv være uten mål og mening, slik at vi lever ubevisst og bare går om og om igjen i samme spor. Da kan vi omtales som "levende døde". Dessverre er det mange i dag som velger å være i sitt liv på denne måten. Fordi det i realiteten er å unngå å leve, vil slike liv også bli blottet for de gode stundene med lys og glede. De vil også bli fri for kreativitet og skaperglede. Slike liv vil bli rutiner som gjentas automatisk. Dette er ikke slike liv mennesket er skapt for. Mennesket er en levende organisme som skal pulsere av liv på alle måter. Det skal være et aktivt og bevisst skille mellom våken bevissthet og aktiv bevissthet, mellom aktiv handling og kreativ stillstand. Da skapes en evig utvikling og et levende liv som vil bidra til å gi verden en levende og bevisst energi. Dette vil gi ethvert medmenneske en liten ekstra gnist til å bli inspirert til å gjøre sin del enda bedre. Slik blir vi alle med på å skape en god, levende og vakker verden.

Hver og en må være seg sin rolle bevisst. Vi er alle små deler av det store hele, men når en del stanser eller streiker, blir det uballanse i resten. Derfor er en liten del av stor betydning. Det er en av de mange årsakene til at det er av stor betydning at ethvert menneske ser sin egen verdi, og kan respektere

den. Det gir helheten verdi. Slik blir vi alle en skaper, og det er hva vi nå er rede til å innse.

Vi er alle skapere av vår verden og av våre liv. Det vil igjen si at vi alle bærer det vi kaller Gudskraften i oss. Det er den som er selve livet. Ved å hedre livet, hedrer vi Gudskraften. Ved å hedre oss selv, hedrer vi Gudskraften. Ved å se oss selv, ser vi Gudskraften. Dette betyr at vi må se oss selv som Guddommelige skapninger. Vi må innse at vi bærer Gud i oss og at vi alle er Gud. Vi er alle skapt av samme kraft og bærer samme kraft i oss.

Alt liv er kraft.

All kraft er Gud.

Gud er alt.

Også ethvert menneske.

Det er vår frie vilje som avgjør om vi vil bruke vårt liv på en måte som er til gagn for helheten, eller om vi rett og slett velger "å melde oss ut". Dette er dessverre en vanlig illusjon, og mange tror de kan "melde seg ut" av samfunnet, av helheten. Det er ikke mulig. Vi er alle en del i det hele, enten vi vil være det eller ei. Men vi velger selv om vi vil være en konstruktiv del eller ei. Her har hvert eneste individ sin frie vilje.

Individet er i stor grad preget av erfaringene det skaffer seg og av valgene det derved tar. Det er alt sammen skapt for at vi alle i fellesskap skal skape et levende og godt sted for planeten jorden. Vi har en stor oppgave, hver og en av oss i denne sammenhengen. Det er opp til oss selv å velge når og hvordan vi vil ta fatt på den. Også her gjelder den gylne middelvei; vi skal ikke gå for fort frem, heller ikke for sakte, men i rett tid. Da vil vi oppdage at vi også er på rett sted. •